

Imre Flóra

LÉT ÉS IDŐ

a gerinc megfeszül egyenes moccsatlan
vállizmaid az ing vásznán kirajzolódnak
keskeny szép koponyád szinte kereszt alakban
szerkeszti ki erős fájó jelenvalódat

sötétarany hajad a téren át világít
karcú nyakad fehér mennyire rendezett vagy
a küszöb amelyen átléptünk kővé válik
elválaszt összeköt egymásra vonatkoztat

hátról nézlek a derekad kéttenyéryni
tisztá vagy távoli és hozzáférhetetlen
életem maradék lehetősége nézni
talán megérteni kifosztva elesetten

felettünk ez a kék egyre tútelítettebb
félek és féltelek bor és kenyér a tested

APOLLINAIRE PULZUSA

szóval most is szexi a lábad
én pedig egyedül vagyok
kotorékba búvik az állat
sötétedik az ősz halott

valami fals dallam erőltet
szabálytalanul lihegő
mintha ki-kihagyna a szívnek
dobogása itt az idő

csak nézlek és nézlek egészen
szikrázóan kék szemedet
bénultan gyönyörködve nézem
kegyetlenül őszi egek

arcod valósága eléget
kihagy a szív és várlak téged